

การป้องกัน

การแพร่กระจายของเหา

- ควรรักษาสมาชิกทุกคนในครอบครัว โรงเรียน หรือ ชุมชน พร้อมๆกัน
- ทำความสะอาดเครื่องใช้ เครื่องนุ่งห่ม ที่นอน หมอน เสื้อผ้า ผ้าเช็ดตัว ที่ใช้ในหนึ่งอาทิตย์ที่ผ่านมาด้วยการซักน้ำร้อนอย่างน้อย 5 นาที สำหรับเครื่องนุ่งห่มที่ซักไม่ได้ เช่น หมอนและพรม ควรอบแห้ง 50°C 20 นาที หรือเก็บไว้ในถุงพลาสติกปิดปากแน่นอย่างน้อย 14 วัน
- ล้างหัวในน้ำร้อน 65°C หรือแช่ใน 2% Lysol เป็นเวลา 1 ชั่วโมงเพื่อฆ่าตัวเหา
- แยกของใช้ส่วนตัว ผ้าเช็ดตัว หัว เครื่องนุ่งห่ม และที่นอน ไม่ใช่ของร่วมกับผู้ป่วย
- ตัดเล็บสั้น ไม่แกะ แกะ เกา ผื่นคัน

หากต้องการปรึกษาแพทย์ผิวหนัง

ติดต่อได้ที่

หน่วยตรวจโรคผิวหนัง

โรงพยาบาลศิริราช

โทร 02-4197380-1, 02-4199628

เพื่อมารับการตรวจในเวลาราชการ

หรือ

โทร. 02-4199801

เพื่อนัดหมายการตรวจ

คลินิกพิเศษนอกเวลาราชการ

สแกนเพื่อประเมินความพึงพอใจ
หลังจากอ่านสื่อความรู้ด้านสุขภาพฉบับนี้

จัดทำโดย

รศ.พญ.จรัสศรี นียาพรณ

รศ.นพ.รัฐพล ตวงทอง

สนับสนุนการพิมพ์โดย

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

มหาวิทยาลัยมหิดล

ตรวจสอบเนื้อหาครั้งล่าสุด ปี พ.ศ.2564

รหัสหน่วยงาน DE

สงวนลิขสิทธิ์โดย พรบ. การพิมพ์ 2537

แผ่นพับ
สุขภาพ
ออนไลน์

สร้างเสริมสุขภาพศิริราช (สสศ.)

มหาวิทยาลัยมหิดล
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

เหา (Pediculosis)

หน่วยตรวจโรคผิวหนัง

ภาควิชาตจวิทยา

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

มหาวิทยาลัยมหิดล

SIPI DE1094364

เหาคืออะไร ?

เกิดจากการติดตัวเหา ซึ่งเป็นแมลง ชื่อ *Pediculus humanus capitis* ลักษณะรูปร่างตัวเรียวยาว ขนาด 3-4 มม. มีความคล่องตัวในการเคลื่อนไหว จึงทำให้ติดโรคกันง่ายตัวแมลงจะวางไข่บนเส้นขน และหลังสารหุ้มปลายด้านหนึ่งของไข่ให้เกาะแน่นติดอยู่ ไข่เหามีขนาดยาว 0.5 มม. มองเห็นด้วยตาเปล่า

การติดเชื้อเกิดจากการสัมผัสใกล้ชิด เช่น การสัมผัสโดยตรง สัมผัสเสื้อผ้า ผ้าปูที่นอน หมวก ที่แต่งผมและหวี เป็นต้น พบบ่อยในเด็กวัยเรียน โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง เริ่มแรกเหาจะวางไข่ชิดหนังศีรษะและเมื่อผมยาวขึ้นไข่เหาจะถูกเลื่อนสูงขึ้นไปด้วย ตัวเหาสามารถมีชีวิตอยู่นอกร่างกายมนุษย์ได้นานถึง 4 วันในสภาวะอุณหภูมิห้องปกติ และ ไข่เหาสามารถอยู่ได้นานถึง 10 วัน นอกร่างกายเป็นโรคติดต่อง่าย มักพบว่าเป็นกันทั้งครอบครัวหรือระบาดอยู่ในชุมชน

อาการของเหาเป็นอย่างไร ?

ผู้ป่วยจะมีอาการคัน เกิดเป็นตุ่มคัน บริเวณที่ติดตัวเหา ซึ่งพบมากที่สุดที่ศีรษะ แต่อาจพบได้ที่อื่น เช่น บริเวณเครา ขนตา ในรายที่เป็นมานาน หรือมีอาการรุนแรง จะมีการติดเชื้อแบคทีเรียซ้ำเติมที่ผิวหนังและมีต่อมน้ำเหลืองข้างคอและท่ายทอยโต

จะทราบได้อย่างไรว่าเป็นเหา ?

1. การซักประวัติ ผู้ที่มีอาการคันมากและพบสมาชิกหรือผู้ใกล้ชิดที่มีอาการคล้ายๆกัน มีการระบาดของเหาในโรงเรียนหรือชุมชน จะช่วยในการวินิจฉัย
2. การตรวจร่างกาย พบตัวเหาหรือไข่เหาติดที่เส้นผม แยกจากรังแคหรือปลอกหุ้มเส้นผม โดยไข่เหาจะไม่สามารถขยับไปตามเส้นผมได้
3. การตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ โดยนำเส้นผมมาดูพบตัวเหาหรือไข่เหา

การรักษาเหา

การตัดผมหรือโกนผม เป็นวิธีที่ได้ผลดี เพราะเมื่อตัวเหาและไข่ไม่มีที่เกาะยึดแล้ว โรคก็จะหายไป แต่เป็นสิ่งที่ปฏิบัติลำบาก

ยาทา

ยาทาที่ใช้ได้ดีต่อตัวเหาและไข่ คือ **permethrin lotion, pyrethrins** หรือ **malathion** การทายาควรสวมถุงมืออย่าง ทายาให้ทั่วศีรษะ ทิ้งไว้ 5-10 นาทีแล้วล้างออก หลังจากนั้นควรใช้หวีซี่ถี่ๆ หวีตัวเหาและไข่เหาออก ควรทายาซ้ำอีกครั้งในอีก 7 วัน

ยารับประทาน

Ivermectin มีประสิทธิภาพรักษาเหาได้ดี ใช้ในผู้ที่ไม่ตอบสนองต่อการทายา